

Ny Bokin'i Joela sy ny Fiangonan'ny Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito Laodiseana - Laharana Iraika amby Efapolo

Jeff Pippenger
2026-02-05

Нэг дэчин нэг

Ny Levitikosy toko faha-telo amby roa-polo dia manolotra ny fety amin'ny lohataona sy ny fety amin'ny fararano, ary lalina araka ny amin'Andriamanitra ny fanehoana ireo fety eo amin'ny rafitra, sy eo amin'ny fifandrindrana lavorary misy eo amin'ny rafitra fanombohana sy famaranana ao anatin'ny rafitra manontolo. Mifandrindra samy izy ny fety amin'ny lohataona sy ny fety amin'ny fararano. Io toko io dia mijoro ho vavolombelon'i Palmoni, Ilay mpanisa mahagaga, hatrany hatrany. Io toko io dia mifatotra amin-kery sy amin'ny fomba mahagaga amin'ny hafatra amin'ny andro farany momba ny iray hetsy sy efatra arivo amby efatra alina.

Ny isa “23” dia maneho ny fanavotana, izay fitambaran'ny Maha-Andriamanitra sy ny maha-olombelona. Ny anarana Levitikosy dia maneho ny fisoronana an'ireo efatra arivo amby efatra alina amby iray hetsy, fa ny mpaminany rehetra dia miresaka ny amin'ny andro farany, ary ny mpisorona amin'ny andro farany dia ireo izay lazain'i Petera ho fisoronana masina. Ny fisoronana masin'i Petera dia ireo hendry izay mahatakatra ny fitomboan'ny fahalalana izay mamoka ny hafatry ny Antso Mamatonalina. Ny adala, na ny ratsy fanahy araka ny amantaràn'i Daniela azy, dia mandà ny fitomboan'ny fahalalana, ary i Hosea dia mampahafantatra antsika fa noho izany antony izany dia lavina tsy ho mpisorona izy ireo.

Ny oloko dia ringana noho ny tsi-fahalalana; satria nandà ny fahalalana ianao, dia holaviko koa ianao, ka tsy ho mpisorona ho Ahy intsony; satria nanadino ny lalàn'Andriamanitrao ianao, dia hohadinio koa ny zanakao. Arakaraka ny nitomboany no nanotany tamiko; koa ny voninahiny hovako ho fahamenarana. Hosea 4:6, 7.

Ny mamoa'n'i Efraïma, izay antsoin'i Isaia koa hoe “satro-boninahitry ny voninahitra,” dia avadika ho “fahamenarana” ny voninahiny. Lazain'i Hosea mazava tsara fa ireo izay mandà ny fitomboan'ny fahalalana amin'ny andro farany dia ny fiangonana Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito ao Laodikia, satria voasorany hoe: “Oloko.” Holavina tsy ho mpisorona ny olony, ary mitranga izany amin'ny taranaka farany sy fahefatra, satria Izy hanadino ny zanany, ary ny zanaka dia maneho ny taranaka farany.

Fampihavanana

Ny lohatenin'ny “Levitikosy 23” dia midika hoe “ny fanavotana fampihavanana ny fisoronana an'ireo iray hetsy sy efatra alina amby efatra arivo.” Ity fahamarinana ity dia azo tsoahina amin'ny anaran'ny boky miaraka amin'ny isan'ny toko fotsiny ihany. Ny fanavotana fampihavanana, izay resahin'ny Levitikosy 23, dia midika hoe “fampiraisana ho iray,” ary manondro ny fitambaran'ny

maha-Andriamanitra sy ny maha-olombelona. Izany fitambaran'ny amin'ny alalan'ny tandindona maro ao amin'ny Tenin'Andriamanitra, ka ny iray amin'izany dia ny hoe ny tempolin'olombelona dia tsy maintsy ampiraisina amin'ny Tempoly Masina.

Ny tempolin'ny olombelona dia manana rafitra misy kromôzôma “23” lahy sy kromôzôma “23” vavy. Petera dia milaza fa ny fisoronana an'ireo iray hetsy sy efatra arivo amby efatra alina dia “trano ara-panahy.” Ireo kromôzôma ireo dia miray tahaka ny firaisan'ny lehilahy sy ny vehivavy, ary izay nampiraisin'Andriamanitra, aoka tsy hampisarahin'olona. Ny fanambadiana dia tandindona hafa koa amin'ny fampiraisana ho iray. Ny Levitikosy “23” dia midika ny fitambaran'ny tempolin'ilay Mpisoronabe any an-danitra sy ny tempolin'ireo mpisorona izay ilay hetsy sy efatra arivo amby efatra alina.

Andininy roa amby roa-polo

Ny fety amin'ny lohataona ao amin'ny Levitikosy toko faha-telo amby roapolo dia aseho ao amin'ireo andininy roa amby roa-polo voalohany amin'ilay toko, ary ny fety amin'ny fararano kosa dia aseho ao amin'ireo andininy roa amby roa-polo farany amin'ilay toko. Ny andininy farany dia ny andininy faha-efatra amby efapolo, tandindon'ny taona 1844, fotoana nanombohan'ny Andro Fanavotana tandindon'ny tena izy tamin'ny andro fahafolo amin'ny volana fahafito, ho fahatanterahan'ny Levitikosy toko faha-telo amby roapolo. Ny toko faha-telo amby roapolo dia mizara ho vanim-potoana roa samy ahitana andininy roa amby roa-polo; ireo vanim-potoana roa ireo dia mifamatotra ara-lojika amin'ny maha-fety azy, nefa koa misaraka ara-lojika noho ny asa fanompoan'i Kristy ao amin'ny kianja sy ao amin'ny fitoerana masina, izay asehon'ny lohataona, ary ny asa fanompoany ao amin'ny Efitra Masina Indrindra, izay asehon'ny fararano.

22

Na ny fety amin'ny lohataona na ny fety amin'ny fararano dia samy asehon'ny andininy roa amby roapolo, ary ireo andininy ireo dia mifandrindra amin'ny fijoroana vavolombelon'ny abidy hebreo, izay ahitana litera “22”. Ny “22” dia ampahafolon'ny “220”, izay tandindon'ny fitambaran'ny maha-Andriamanitra sy ny maha-olombelona. Ny “220” dia maneho ny fiandohan'ny 2 520 taona niely patrana i Joda, sy ny 2 300 taona mandra-pahatongan'ny Andro Fanavotana. Ny teboka fiaingan'ny 2 520 dia 677 BC ary ny teboka fiaingan'ny 2 300 dia 457 BC, ka izany no manondro fa roan-jato sy roapolo taona no rohy mampifandray ny faminiana momba ny fanitsakitsahana ny tafik'Andriamanitra sy ny faminiana momba ny fanitsakitsahana ny fitoeran-masin'Andriamanitra. Ireo faminiana roa ireo dia samy nifarana tamin'ny fahatongavan'ny Andro Fanavotana tandindon'ny tena izy tamin'ny 22 Oktobra 1844.

Tamin'io daty io no nanombohan'ny asan'i Kristy tamin'ny fampiraisana ny tempolin'olombelona amin'ny Tempoly Masina, ary tamin'izany fotoana izany dia samy tanteraka ny Habakoka 2:20 sy Jaona 2:20. Nampahafantarina i Habakoka fa ny Ilay Andriamanitra dia tao amin'ny Efitra Masina Indrindra tamin'izany, ary nosoratan'i Jaona fa ny tempoly Millerita, izay hiditra amin'ny finoana ao amin'izany Efitra Masina Indrindra izany, dia nahavita ny fe-potoana enina amby efapolo taona, izay nanamarika ny fananganana ny tempolin'olombelona Millerita hatramin'ny 1798 ka

hatramin'ny 1844. Ny tantaran'ny “46” taona, izay ahitana “23” sy “23”, dia asehon'ny asan'i William Miller, izay voalohany nanomboka nitony ny hafatry izany tantara izany tamin'ny 1831, “220” taona taorian'ny namoahana ny Baiboly King James. Ny Tenin'Andriamanitra, izay navoaka tamin'ny 1611, dia natambatra tamin'ny iraka olombelona iray “220” taona tatỳ aoriana, tamin'ny 1831. Samy asehon'ny andininy “22” ny fety amin'ny lohataona sy ny fararano.

Andininy roa amby roapolo, samy andalana roa momba lohahevitra iray ihany, no mitaky ara-paminaniana fa ireo andininy roa amby roapolo voalohany dia hapetraka eo ambonin'ireo andininy roa amby roapolo manaraka. Rehefa ampifanarahana amin'izany fomba izany ireo andalana roa ireo, dia ampiraisinao ny asan'ny kianja ivelany sy ny fitoerana masina, izay asehon'ny fety amin'ny lohataona, amin'ny asan'i Kristy ao amin'ny Fitoerana Masina Indrindra. Amin'io ambaratonga ara-paminaniana io dia maneho ny fampiraisana tempoly roa izany, izay mampiseho ny asan'i Kristy amin'ny fampihavanana.

Rehefa ampifanarahana amin'ny andininy faha-iray ka hatramin'ny faha-roa amby roapolo ny andininy faha-telo amby roapolo ka hatramin'ny faha-efatra amby efapolo, dia miorina ny tsipika ara-paminaniana izay ambaran'ny litera roa amby roapolon'ny abidy hebreo, sy ny tandindona asehon'ny isa “22”, ary koa ny tandindona asehon'ny fety mbamin'ny fahatanterahany eo amin'ny tantara masina.

Ny fiandohan'ny andro firavoravoana amin'ny lohataona dia manondro voalohany ny Sabata amin'ny andro fahafito, ary ny fiasaran'ny andro firavoravoana amin'ny fararano dia manondro ny Sabata amin'ny taona fahafito. Kristy, amin'ny maha-Alfa sy Omega Azy, dia nametraka ny Sabata eo am-piandohana sy eo am-pamaranana ny vavolombelona roa amin'ny “22” ao amin'ny tsipiky ny fisoronana an'ireo efatra alina amby iray hetsy sy efatra arivo.

Ny Sabata andro fahafito no fahazavana manokana tany am-piandohan'ny Andro Fampihavanana tandindon'ny zava-misy tamin'ny taona 1844, ary ny fahazavan'ny Sabata amin'ny taona fahafito no fahazavana any amin'ny farany. Ny Sabata andro fahafito koa no fiantsoana masina voalohany ao amin'ny Levitikosy “23,” tahaka ny maha-fiantsoana masina farany ao amin'io toko io ny Sabata amin'ny taona fahafito. Ny Sabata no alfa sy omega amin'ny filaharan'ny mpisorona ao amin'ny toko “23.” Ny Sabata voalohany, dia ny Sabata andro fahafito, no alfa amin'ny fisoronana an'ireo efatra alina sy efatra arivo sy iray hetsy, ary ny Sabata farany, dia ny Sabata amin'ny taona fahafito, no omega amin'ny fisoronana an'ireo efatra alina sy efatra arivo sy iray hetsy.

“Ireo izay miombona amin'Andriamanitra dia mandeha eo amin'ny fahazavan'ny Masoandron'ny Fahamarinana. Tsy manala baràka ny Mpanavotra azy izy amin'ny fanimbàna ny lalany eo anatrehan'Andriamanitra. Mamirapiratra aminy ny fahazavana avy any an-danitra. Arakaraka ny anatonany ny fiasaran'ny tantaran'ity tany ity no mampitombo indrindra ny fahalalany an'i Kristy sy ny faminaniana momba Azy. Sarobidy tsy manam-petra eo imason'Andriamanitra izy; satria iray saina amin'ny Zanany. Aminy, ny tenin'Andriamanitra dia feno hatsarana sy fahatsaran-tarehy mihoatra noho ny rehetra. Hitany ny maha-zava-dehibe azy. Aseho aminy ny fahamarinana. Ny fampianarana momba ny fahatongavana ho nofo dia asiana famirapiratana malefaka. Hitany fa ny Soratra Masina no lakile mamoha ny zava-miafina rehetra sy mamaha ny fahaserotana rehetra. Ireo izay tsy nety nandray ny

fahazavana sy nandeha tao amin'ny fahazavana dia tsy ho afaka hahatakatra ny zava-miafin'ny toe-panahy araka an'Andriamanitra; fa ireo izay tsy nisalasala hitondra ny hazo fijaliana sy hanaraka an'i Jesosy dia hahita fahazavana ao amin'ny fahazavan'Andriamanitra.” The Southern Watchman, April 4, 1905.

Eto, “manakaiky ny fiakaran'ny tantaran'ity tany ity,” amin'ny faran'ny Andro Fanavotana tandindona notanterahina, ny “fotopampianaran'ny fahatongavana ho nofo” dia asandratra amin'ny famirapiratana “malefaka,” tahaka ny nampisandratana ny fotopampianaran'ny Sabata andro fahafito tamin'ny fiandohan'ny Andro Fanavotana tandindona notanterahina.

“Natsangan'i Jesosy ny sarom-batam-panekena, ary hitako ireo takela-bato izay nanoratana ny Didy Folo. Talanjona aho raha nahita ny didy fahefatra teo afovoan'ireo fitsipika folo indrindra, voahodidin'ny famirapiratan'ny hazavana malefaka. Hoy ilay anjely: ‘Izy irery ihany amin'ny folo no mamaritra an'ilay Andriamanitra velona, Izay nahary ny lanitra sy ny tany ary izay rehetra ao aminy. Tamin'ny nanaovana ny fanorenan'ny tany no nametrahana koa ny fanorenan'ny Sabata.’” Testimonies, boky 1, 75.

Ny Sabata andro fahafito, izay “fanorenana”, no manomboka ny Levitikosy “23”, ary ny Sabata taona fahafito no mamarana ny fijoroana vavolombelon'ny mpisorona araka ny asehon'ny fety amin'ny lohataona sy amin'ny fararano. Ny Sabata taona fahafito dia maneho ny tempoly izay aorina eo ambonin'ny fanorenana. Ny Sabata taona fahafito eo amin'ny farany dia asehon'ny 2,520, tahaka ny Sabata andro fahafito izay asehon'ny 2,300. Ny Sabata taona fahafito dia maneho ny “fotopampianaran'ny fahatongavana ho nofo”. Ny Sabata andro fahafito no famantarana ny Mpahary ary ny Sabata taona fahafito no famantarana ny maha-Andriamanitra miray amin'ny maha-olombelona.

Fandrindrana ny Tsipika

Rehefa ampifanarahana amin'ireo fety amin'ny lohataona sy ireo fety amin'ny fararano ao amin'ny Levitikosy toko faha-telo amby roapolo, ny fetin'ny Paska dia arahina ny ampitso amin'ny fetin'ny mofo tsy misy masirasira mandritra ny fito andro, ary ny fetin'ny voaloham-bokatra kosa dia manaraka ny ampitson'ny fanombohan'ilay fetin'ny mofo tsy misy masirasira mandritra ny fito andro. Mariky ny lalana telo ao anatin'ny andro telo.

Ny fe-potoana fito andro izay mandrafitra ny fetin'ny mofo tsy misy masirasira dia manomboka amin'ny fivoriana masina ary mifarana amin'izany koa. Ny ampitson'ny andro anombohan'ny fetin'ny mofo tsy misy masirasira dia tonga ny fetin'ny voaloham-bokatra, ary ao anatin'izany ny fanatitra voaloham-bokatra amin'ny vary hordea amin'ny lohataona. Ny Pentekosta, izay antsoina koa hoe fetin'ny herinandro, dia tonga dimampolo andro aorian'ny fetin'ny voaloham-bokatra, izay manamarika ny fiandohan'ny fe-potoana fito herinandro izay mifarana amin'ny andro fahasivy amby efapolo, ary arahin'ny Pentekosta izany, izay midika hoe dimampolo.

Manomboka ny harivan'ny andro fahefatra ambin'ny folo ny Paska. Ny Paska dia tsy fiantsoana masina.

Ary amin'ny andro fahadimy ambin'ny folo dia tonga ny andro firavoravoana fito andro amin'ny mofo tsy misy masirasira. Ny andro voalohany sy ny andro farany amin'izany andro firavoravoana fito andro izany dia fiantsoana masina.

Ny ampitson'iny, dia ny andro fahenina ambin'ny folo, ilay andron'ny voaloham-bokatra, no tonga. Ary amin'izay no iantombohan'ny fito herinandro izay voamariky ny Fetin'ny Pentekosta; ary ny Pentekosta dia isan'ny fito fiantsoana masina aseho ao amin'ny fety amin'ny lohataona sy amin'ny fararano. Ny voaloham-bokatra kosa tsy fiantsoana masina.

Ary tamin'ny andro voalohan'ny volana fahafito dia ny fetin'ny trompetra, dia fiantsoam-pivavahana masina izany.

Ny Andro Fanavotana amin'ny andro fahafolon'ny volana fahafito dia fiantsoam-pivoriana masina, nefa tsy fety.

Ny andro voalohany amin'ny Fetin'ny Tabernakely dia fiantsoana masina. Rehefa tapitra ny fetibe fito andro, dia misy ny andro fahavalo amin'ny Tabernakely, na dia heverina ho ivelan'ireo fotoam-potoana asehon'ny fety aza io andro fahavalo io. Izany andro fahavalo izany dia fiantsoana masina.

Izany dia mitovy amin'ny fivoriana masina fito rehefa ampidirinao ny Sabata amin'ny andro fahafito izay mampiditra ny fety. Fivoriana masina fito sy fety fito, na dia tsy mitovy fandrindrana amin'ny fivoriana masina aza izy ireo. Ny famantarana voalohany sy farany dia Sabata, voalohany ho an'ny andro, avy eo ho an'ny taona. Ao anatin'ireo fety izay voafaritra eo anelanelan'ny Sabatan'ny alfa sy omega dia misy fety fito sy fivoriana masina dimy. Raha ampidirinao ny Sabata amin'ny andro fahafito, izay alfa, sy ny Sabata amin'ny taona fahafito, izay omega, dia manana fivoriana masina fito sy fety fito ianao. Takatra fa ny andro fahavalo amin'ny Tabernakely dia tsy isan'ny fety, ary mamorona ny zava-miafina momba ilay fahavalo izay avy amin'ny fito. Ny teboka asongadiko eto dia izao: Jesosy, amin'ny maha-Palmoni Azy, no nandamina ireo fiovaovan'ny isa ao anatin'ny toko “23” tamin'ny fomba mahatalanjona tanteraka.

Lohataona

Ny fetin'ny lohataona dia ahitana vanim-potoana fito andro amin'ny Fetin'ny Mofo Tsy Misy Masirasira, izay misy fivoriana masina alfa eo am-piandohana sy fivoriana masina omega eo amin'ny farany. Pentekosta no fivoriana masina fahatelo ao amin'ny fetin'ny lohataona. Tonga ny Pentekosta rehefa afaka fe-potoana fito herinandro, izay mifarana amin'ny fety amin'ny andro fahadimampolo. Ny fetin'ny lohataona dia voamariky ny andro fety efatra sy fe-potoana telo. Ny Paska, ny Mofo Tsy Misy Masirasira, ny Voaloham-bokatra ary ny Pentekosta no andro fety efatra, ary ny fe-potoana telo dia ny fito andro amin'ny Mofo Tsy Misy Masirasira, ny sivy amby efapolo andro izay mialoha sady mahafaoka ny andro fahadimampolon'ny Pentekosta, ary ny telo andro voalohany izay fe-potoana iray misy dingana telo.

Ny fanatitra voaloham-bokatra amin'ny vanim-potoanan'ny Paska dia mifanandrify amin'ny fanatitra voaloham-bokatra amin'ny andro Pentekosta; ny fanatitra voaloham-bokatra avy amin'ny

vary hordea ao anatin'ny fe-potoana telo andron'ny Paska, ary ny fanatitra voaloham-bokatra avy amin'ny varimbazaha amin'ny Pentekosta amin'ny fiafaran'ny vanim-potoanan'ny Pentekosta efatra amby efapolo sy sivy, izany hoe— dimampolo andro.

Fahalavoana

Ny andro firavoravoana amin'ny fararano dia manomboka amin'ny andro firavoravoana voafaritira iray izay manomboka fe-potoana folo andro ka mitondra ho amin'ny fitsarana. Dimy andro aorian'ny fitsarana dia misy firavoravoana fito andro, izay ny andro voalohany sy ny andro farany amin'ireo fito andro ireo dia voatondro ho fiantsoana masina. Hatramin'ny andro fahadimy ambin'ny folo ka hatramin'ny andro faharoa amby roapolo no ankalazana ny Fetin'ny Tabernakely, ary avy eo amin'ny andro fahatelo amby roapolo no amaritana ny Sabatan'ny tany.

Rehefa apetratsika eo ambonin'ny fety amin'ny lohataona ny fety amin'ny fararano, dia manana andalana roa isika izay samy asehon'ny andininy roa amby roapolo, koa izany dia asehon'ireo litera roa amby roapolo amin'ny abidy Hebreo. Rehefa atao izany, ny mari-dalana voalohany dia ny fivoriana masina amin'ny Sabatan'ny andro fahafito, ary ny mari-dalana farany dia ny fivoriana masina amin'ny Sabatan'ny taona fahafito.

Ary koa, amin'ny andro fahadimy ambin'ny folo amin'ny volana fahafito, rehefa voaangonareo ny vokatry ny tany, dia hankalaza fety ho an'i Jehovah mandritra ny hafitoana ianareo; amin'ny andro voalohany dia ho Sabata izany, ary amin'ny andro fahavalo dia ho Sabata koa. Levitikosy 23:39.

Ny Pentekosta no orana aloha, ary ny Tabernakely no orana aoriana. Ny firotsahan'ny Fanahy Masina tamin'ny Pentekosta dia nasehon'ny andro iray, ary ny firotsahana izay asehon'ny Tabernakely kosa dia vanim-potoana iray izay mifarana, ary avy eo dia arahina Sabata iray, dia ny andro fahavalo, aorian'ny fito andro. Ny Sabata izay manaraka ny fanehoana farany ny firotsahan'ny Fanahy Masina dia maneho ny Sabatan'ny tany miala sasatra mandritra ny arivo taona.

“Tamin'ny andron'ny fahoriana dia samy nandositra niala tamin'ny tanàna sy ny vohitra izahay rehetra, nefa nenjehin'ny ratsy fanahy, izay niditra tao an-tranon'ny olo-masina nitondra sabatra. Natsangany ny sabatra hamono anay, kanjo tapaka izany ka latsaka tsy nanan-kery tahaka ny mololo. Dia niantsoantso andro aman'alina mba hovonjena izahay rehetra, ary niakatra teo anatrehan'Andriamanitra izany fitarainana izany. Niposaka ny masoandro, ary nijanona ny volana. Nitsahatra tsy nikoriana ny riaka. Nisy rahona maizina sy mavesatra niakatra ka nifandona. Nefa nisy toerana iray mazava, feno voninahitra tsy mihetsika, izay nivoahan'ny feon'Andriamanitra tahaka ny feon'ny rano be, ka nampihorohoro ny lanitra sy ny tany. Nisokatra sy nikatona ny lanitra sady nisahotaka. Nihorohoro ny tendrombohitra tahaka ny volotara eo anoloan'ny rivotra ka namoaka vatolampy rovitra nanodidina. Nandihy tahaka ny vilany mangotraka ny ranomasina ka nanipy vato ho ety ambonin'ny tany. Ary raha niteny ny andro sy ny ora hahatongavan'i Jesosy Andriamanitra, ka nanolotra ny fanekena mandrakizay tamin'ny olony Izy, dia nanao fehezanteny iray Izy, avy eo nijanona, raha mbola nikodiadia namakivaky ny tany ny teny. Nitsangana ny

Isiraelin'Andriamanitra, ny masonry nibanjina niakatra, nihaino ny teny raha nivoaka avy tamin'ny vavan'i Jehovah ka nikodiadia namakivaky ny tany tahaka ny fikotrokotroky ny kotroka mahery indrindra. Tena nampangovitra sy nankalaza izany. Ary tamin'ny faran'ny fehezanteny tsirairay dia niantsoantso ny olo-masina hoe: 'Voninahitra! Haleloia!' Namirapiratra tamin'ny voninahitr'Andriamanitra ny tavany; ary namirapiratra tamin'izany voninahitra izany izy, tahaka ny tarehin'i Mosesy raha nidina avy tany Sinay. Tsy nahazaka nijery azy ireo ny ratsy fanahy noho ny voninahitra. Ary raha notononina ny fitahiana tsy manam-pahataperana ho an'ireo izay nanome voninahitra an'Andriamanitra tamin'ny fitandremana ny Sabatany ho masina, dia nisy horakoraka mahery vaika fandresena tamin'ilay bibidia sy tamin'ny sariny."

"Avy eo dia nanomboka ny jobily, tamin'izay fotoana izay no tokony hialan-tsasatra ny tany." Early Writings, 34.

Ny Jobily dia ny taona fahadimampolo, aorian'ny tsingerina fito misy fito taona avy, izay mifanandrify amin'ny andro 49 mitarika ho amin'ny andro fahadimampolo, dia ny Pentekosta. Rehefa ampiraisina amin'ny fetin'ny lohataona ny filaharan'ny fetin'ny fararano, dia misy andro 49 mitarika ho amin'ny Pentekosta, izay manamarika ny fiandohan'ilay vanim-potoana fito andro amin'ny Tabernakely. Mifanaraka ny Pentekosta sy ny Tabernakely, ary miaraka izy ireo no manondro ilay vanim-potoanan'ny ranonorana farany, izay manomboka amin'ilay lalàn'ny Alahady izay ho avy tsy ho ela ka mitohy mandra-pifaran'ny fotoam-pahasoavana, hiverenan'ny Tompo, ary avy eo hitsaharan'ny tany, araka izay asehon'ny Sabatan'ny taona fahafito, izay ilay fahavalo amin'ireo fito ao amin'ny fetin'ny Tabernakely.

Rehefa ampiarahintsika ireo andalana roa samy misy andininy roa amby roapolo, dia ataontsika izany noho ny antony maro. Samy misy andininy roa amby roapolo ireo andalana roa ireo; ny roa amby roapolo dia ampahafolony amin'ny 220, famantarana ny firaisan'ny maha-Andriamanitra sy ny maha-olona.

Ireo andalana roa ireo dia samy maneho ny abidia hebreo misy litera roa amby roapolo.

Samy maneho ireo andro firavoravoana ireo tsipika roa ireo.

Ireo tsipika roa ireo dia maneho ny fotoam-piotazana roa amin'ny taona.

Samy maneho ny asan'i Kristy eo amin'ny kianja, ny fitoerana masina ary ny fitoerana masina indrindra ireo tsipika roa ireo. Ny Levitikosy dia manondro ny mpisorona, ary Jesosy no Mpisoronabe any an-danitra. Noho izany antony izany dia ara-drariny ny mampihatra ny fomba fanao tsipika mifanindry amin'ny tsipika amin'ireo andininy efatra amby efapolo ao amin'ny Levitikosy telo amby roapolo.

Ny Pentekosta no ranonorana voalohany ho an'ny Kristianisma, ary ny Tabernakely no ranonorana farany ho an'ny Kristianisma. Koa izany no ampifandraisintsika ny "andron'ny Pentekosta" amin'ny lohataona amin'ny fito andron'ny Tabernakely amin'ny fararano. Rehefa nilaza i Rahavavy White hoe: "Amin'ny andro fahoriana dia nandositra avy tany an-tanàna sy ny vohitra isika rehetra," dia manondro ny fotoana izay iainan'ny vahoakan'Andriamanitra any an-efitra noho

ny fanenjehana izy. Ny fipetrahana an-trano lay mandritra ny fotoanan'ny Tabernakely dia tandindon'ny tantara izay mitarika mivantana ho amin'ny fitsaharan'ny jobily Sabata ho an'ny tany.

Ny Andron'ny Pentekosta no manamarika ny fiandohan'ny fito andron'ny Tabernakely. Avy eo, ny jobily dia asehon'ny andro fahavalo, dia ilay manaraka ny fito andron'ny Tabernakely. Dimy andro talohan'ny fetin'ny Tabernakely dia ny Andro Famonjena amin'ny ota. Koa dimy andro talohan'ny Pentekosta, izay manamarika ny fiandohan'ny Tabernakely, dia voamarika ny fitsarana. Folo andro talohan'ny fitsaran'ny Andro Famonjena amin'ny ota dia ny fetin'ny Trompetra. Raha atambatra ireo tsipika, dimy andro talohan'ny lalàna alahady, izay asehon'ny Pentekosta, dia voamarika ny fitsarana. Folo andro talohan'izany dia voamarika ny fetin'ny Trompetra.

Ny batisan'i Kristy dia naneho ny fahafatesany sy ny fandevenana ary ny fitsanganany tamin'ny maty. Ireo dingana telo ireo dia asehon'ny fahafatesany tamin'ny Paska, ny fandevenana azy sy ny fitsaharanany tamin'ny Sabata, ary ny fitsanganany tamin'ny maty tamin'ny Alahady. Ireo telo andro amin'ny fahafatesany sy ny fandevenana ary ny fitsanganany tamin'ny maty dia mari-pamantarana iray izay ahitana dingana telo. Noho izany dia manomboka amin'ny fitsanganana amin'ny maty isika amin'ny fanakambanana ireo tsipika roa amin'ny fety amin'ny lohataona sy amin'ny fararano. Ny fitsanganana tamin'ny maty tamin'ny andro fahatelo no manomboka vanim-potoana maharitra sivy amby efapolo andro izay mitondra mankany amin'ny Pentekosta, izay lalàna alahady. Io vanim-potoana sivy amby efapolo andro io dia ialohavan'ny fetin'ny mofo tsy misy masirasira, izay manomboka iray andro mialoha ary mitohy dimy andro aorian'ny andron'ny voaloham-bokatra.

Hatramin'ny fitsanganana-ko velona amin'ny santatra ka hatramin'ny lalàn'ny Alahady dia sivy amby efapolo andro, ary ny lalàn'ny Alahady no andro fahadimampolo. Dimy andro mialoha ny lalàn'ny Alahady no anehoana ny fitsarana, ary folo andro mialoha izany fitsarana izany no amaritana ny fampitandreman'ny trompetra. Ny fitsanganana-ko velona no famantarana voalohany eny an-dalana, avy eo dimy andro tatỳ aoriana dia mifarana ny fe-potoan'ny mofo tsy misy masirasira. Telopolo andro aorian'ny fiafaran'ny mofo tsy misy masirasira no miseho ny fampitandreman'ny trompetra. Folo andro tatỳ aoriana dia voamarika ny fitsaran'ny Andro Fanavotana, ary dimy andro tatỳ aoriana dia tonga ny lalàn'ny Alahady amin'ny Pentekosta.

Izany dia manondro mari-pamantarana fito ao amin'ny fampiharana tsipika eo ambonin'ny tsipika ny fety amin'ny lohataona sy ny fararano; ny fiandohan'ny mofo tsy misy lalivay, ny fitsanganana amin'ny maty, ny fiafaran'ny mofo tsy misy lalivay, ny fampitandremana amin'ny trompetra, ny fitsarana, ny Pentekosta, ary ny ranonorana farany. Ireo mari-pamantarana fito ireo dia apetraka ao anatin'ny Sabata alpha amin'ny andro fahafito sy Sabata omega amin'ny taona fahafito. Ireo mari-pamantarana fito voasokajy eo anelanelan'ireo Sabata roa ireo dia manavaka sy mampahafantatra fe-potoana dimy andro, arahin'ny fe-potoana telopolo andro, fe-potoana folo andro, fe-potoana dimy andro, ary fe-potoana fito andro.

Rehefa ampifanarahana amin'izany ny fitsanganana'i Kristy tamin'ny maty, dia hitantsika fa nisy fe-potoana efapolo andro izay nampianarany ny mpianatra “mifanatrika”, ary taorian'izany dia

niakatra Izy. Avy eo, nandritra ny folo andro, ny mpianatra dia tao amin'ny efitra ambony. Nifarana tamin'ny Andron'ny Pentekosta ireo folo andro ireo, izay ny lalàn'ny Alahady. Izany dia manampy fe-potoana efapolo andro sy fe-potoana folo andro eo amin'ny tsipiky ny mpisorona asehon'ny Levitikosy “23.”

Manomboka amin'ny fitsanganana amin'ny maty dia misy dimy andro hatramin'ny faran'ny mofo tsy misy lalivay, avy eo telopolo andro hatramin'ny fampitandremana amin'ny trompetra, avy eo dimy andro hatramin'ny fiakaran'i Kristy, avy eo dimy andro hatramin'ny fitsarana, avy eo dimy andro hatramin'ny fito andron'ny orana farany amin'ny Pentekosta.

Ny fiandohan'ny fito andro amin'ny mofo tsy misy lalivay dia arahin'ny fitsanganan'ny voaloham-bokatra amin'ny maty ny ampitso. Ao anatin'ireo fito andro amin'ny mofo tsy misy lalivay no isehoan'ny fitsanganana amin'ny maty, ary dimy andro aorian'ny fitsanganana dia mifarana ny vanim-potoanan'ny mofo tsy misy lalivay.

Telopolo andro aorian'ny fiafaran'ny mofo tsy misy lalivay, ny trompetra dia manamarika fampitandremana.

Dimy andro taorian'ny fampitandremana tamin'ny trompetra dia niakatra Kristy, rehefa avy nampianatra nandritra ny efapolo andro. Ny niakarany dia nanamarika ny fiandohan'ny folo andro tao amin'ny efitra ambony.

Ary dimy andro taorian'ny niakarany dia voamarika ny fitsarana.

Dimy andro tatỳ aoriana, ny lalàn'ny Alahady amin'ny Pentekosta no manokatra ny fe-potoana fito andro amin'ny orana farany.

Ny arivo sy efatra alina sy iray hetsy dia ireo izay manaraka ny Zanak'ondry na aiza na aiza alehany. Elia sy Mosesy dia novonoina tamin'ny 18 Jolay 2020. Novonoina izy ireo teo amin'izay toerana nanomboana ny Tompontsika koa. Ny fitsanganan'i Kristy tamin'ny maty dia tandindon'ny fitsanganana tamin'ny 31 Desambra 2023. Talohan'izany daty izany, tamin'ny Jolay 2023, dia nisy feo niantso tany an-efitra nanomboka nampaneno hafatra iray naseho ho mofo tsy misy lalivay. Ny lalivay dia tandindon'ny fahadisoana, ny fihatsarambelatsihy ary ny ota, ary ilay hafatra avy tany an-efitra dia tsy nisy lalivay. Hatramin'ny 31 Desambra 2023 ka mandra-pahatongan'ny lalàna alahady, ny Levitikosy “23” dia namolavola rafitra iray momba ny fanavotana ny arivo sy efatra alina sy iray hetsy. Izany rafitra izany dia mifanaraka amin'ny nofin'i Miller, amin'ny varavaran'ny lanitra ao amin'ny Malakia toko fahatelo sy ny Apokalypsy sivy ambin'ny folo. Mifanaraka amin'ny ora fahatelo sy fahasivy ao amin'ny herinandro masina hatramin'ny taona 27 ka hatramin'ny 34 taor. J.K.

Hohamafisintsika ao amin'ny lahatsoratra manaraka ireo zavatra ireo.

“Amin'ny fahalalana no hamenoana ny efi-trano amin'ny harena sarobidy sy mahafinaritra rehetra.”

“Ho an'ny saina sy ny fanahy, tahaka izany koa ho an'ny vatana, dia lalàn'Andriamanitra ny ahazoana hery amin'ny alalan'ny ezaka. Ny fanazarana no mampivelatra. Mifanaraka

amin'izany lalàna izany, Andriamanitra dia nanome tao amin'ny Teniny ny fomba ho amin'ny fampivelarana ara-tsaina sy ara-panahy.

Ny Baiboly dia mirakitra ny foto-kevitra rehetra ilain'ny olona ho fantatra mba hahatonga azy ho vonona na ho amin'ity fiainana ity na ho amin'ny fiainana ho avy. Ary azon'ny rehetra takarina ireo foto-kevitra ireo. Tsy misy olona manana toe-panahy mankasitraka ny fampianarany ka mamaky andalan-teny iray monja ao amin'ny Baiboly, nefa tsy hahazo avy aminy hevitra mahaso iray akory. Kanefa ny fampianarana sarobidy indrindra ao amin'ny Baiboly dia tsy azo amin'ny fianarana an-tselika na tsy mifandray. Ny rafitra lehiben'ny fahamarinana ao aminy dia tsy aseho amin'ny fomba ahafahan'ny mpamaky maimaika na tsy mitandrina mamantatra azy. Maro amin'ireo haren'ny no miafina lalina any ambanin'ny velarany, ka tsy azo afa-tsy amin'ny fikarohana mazoto sy ezaka mitohy. Ny fahamarinana izay mandrafitra izany fitambarana lehibe izany dia tsy maintsy karohina sy angonina, “eto kely, ary eroa kely.” Isaia 28:10.

“Rehefa dinihina sy angonina toy izany izy ireny, dia ho hita fa mifanaraka tanteraka samy izy. Ny Filazantsara tsirairay dia famenon'ny hafa, ny faminaniana rehetra dia fanazavana ny hafa, ary ny fahamarinana rehetra dia fivelaran'ny fahamarinana hafa iray. Ny tandindona ao amin'ny fitantanana jiosy dia hazavain'ny Filazantsara. Ny foto-kevitra rehetra ao amin'ny tenin'Andriamanitra dia samy manana ny toerany, ary ny zava-misy rehetra dia samy manana ny heviny. Ary ny rafitra manontolo, na eo amin'ny famolavolana na eo amin'ny fanatanterahana, dia mitondra porofo momba ny Mpamorona azy. Rafitra toy izany dia tsy misy saina hafa afa-tsy ny an'ny Ilay Tsy Manam-petra no mahay mamisavisa na mamorona azy.”

Amin'ny fandinihana ireo ampahany samihafa sy ny fianarana ny fifandraisany, dia antsoina hiasa mafy indrindra ny fahaiza-misaina ambony indrindra ao amin'ny sain'olombelona. Tsy misy olona afaka mirotsaka amin'ny fianarana toy izany ka tsy hampivelatra ny herin-tsainy.

“Ary tsy amin'ny fikarohana ny fahamarinana sy ny fanangonana izany ihany no isian'ny hasarobidin'ny fianarana ny Baiboly ho an'ny saina. Ao koa izany amin'ny ezaka takina mba hahazoana ny hevi-dehibe aseho ao. Ny saina izay variana amin'ny raharaha tsotra sy mahazatra ihany dia mihena sy malemy. Raha tsy ampanaovina mihitsy hahatakatra fahamarinana lehibe sy mivelatra lavitra izy, dia very tsikelikely ny heriny hitombo. Ho fiarovana amin'izany fahasimbana izany sy ho fanentanana ny fivelarana, tsy misy zavatra hafa mitovy amin'ny fianarana ny Tenin'Andriamanitra. Amin'ny maha-fitaovana fanofanana ara-tsaina azy, ny Baiboly dia mahery kokoa noho ny boky hafa rehetra, na noho ny boky hafa rehetra atambatra aza. Ny halehiben'ny foto-keviny, ny fahatsoran-kajany amin'ny filazany, ny hakanton'ny sary an'ohatra ampiasainy, dia mamelombelona sy mampiakatra ny fisainana tahaka ny tsy misy hafa mahavita izany. Tsy misy fianarana hafa afaka manome hery ara-tsaina tahaka ny ezaka hahazoana ny fahamarinana goavana mahatalanjona ao amin'ny fanambarana. Ny saina izayentina mifandray amin'ny fisainan'Ilay Tsy Manam-petra toy izany dia tsy maintsy mivelatra sy mihamatanjaka.”

“Ary mbola lehibe lavitra noho izany aza ny herin'ny Baiboly eo amin'ny fampivelarana ny toetra ara-panahy. Ny olombelona, izay noforonina ho amin'ny fiombonana

amin'Andriamanitra, dia ao anatin'izany fiombonana izany ihany no ahitany ny tena fiainany sy ny fivoarany. Noforonina mba hahita ao amin'Andriamanitra ny fifaliany ambony indrindra izy, ka tsy hahita amin'ny zavatra hafa na inona na inona izay mahavita mampitony ny hetahetan'ny fo sy mahafa-po ny hanoanana ary ny hetahetan'ny fanahy. Izay mandinika ny tenin'Andriamanitra amin'ny fanahy tso-po sy mora ampianarina, ka mitady hahatakatra ny fahamarinany, dia ho ampifandraisina amin'ny Mpanoratra azy; ary, afa-tsy noho ny safidiny ihany, dia tsy misy fetra ny amin'izay mety ho fivoarany.

Amin'ny halehiben'ny karazan-tahany sy ny lohaheviny maro samy hafa, ny Baiboly dia manana zavatra mahasarika ny saina rehetra sy manohina ny fo rehetra. Ao amin'ny pejiny no ahitana tantara tranainy indrindra; tantaram-piainana tena mifanaraka amin'ny zava-misy indrindra; foto-kevitra ny fitondrana ho fanapahana ny fanjakana sy ho fandrindrana ny ankohonana—foto-kevitra izay tsy mbola notovian'ny fahendren'olombelona velively. Ahitana filozofia lalina indrindra izy, tononkalo mamy indrindra sy faratampony indrindra, feno firehetam-po indrindra sady mampalahelo indrindra. Mihoatra tsy hita refy amin'ny lanjany noho ny soratr'izay mpanoratra olombelona rehetra ny asa soratry ny Baiboly, na dia rehefa dinihina amin'izany lafiny izany aza; kanefa mbola manana velarana tsy manam-petra lavitra kokoa izy ireo, ary manana vidy lehibe lavitra tsy manam-petra, rehefa jerena eo amin'ny fifandraisany amin'ily hevitra foibe lehibe. Rehefa jerena amin'ny fahazavan'izany hevitra izany, ny lohahevitra rehetra dia mahazo heviny vaovao. Ao anatin'ireo fahamarinana voalaza amin'ny fomba tsotra indrindra dia voafaoka ireo foto-kevitra avo tahaka ny lanitra sy mahatafiditra ny mandrakizay.

Ny lohahevitra ivon'ny Baiboly, ilay lohahevitra izay iangonan'ny lohahevitra hafa rehetra ao amin'ny boky manontolo, dia ny drafi-panavotana, dia ny famerenana ao amin'ny fanahin'olombelona ny endrik'Andriamanitra. Hatramin'ily fanondroana voalohany ny fanantenana tao amin'ny sazy nambara tao Edena ka hatramin'ily teny fikasana farany be voninahitra ao amin'ny Apokalypsy hoe: “Ary hahita ny tavany izy; ary ny anarany ho eo amin'ny handriny.” (Apokalypsy 22:4), ny votoatin'ny boky tsirairay sy ny andalan-teny tsirairay ao amin'ny Baiboly dia ny fampivelarana ity lohahevitra mahagaga ity,—ny fampiakarana ny olona,—dia ny herin'Andriamanitra, “izay manome antsika ny fandresena amin'ny alalan'i Jesosy Kristy Tompontsika.” 1 Korintiana 15:57.

“Izay mahazo izao hevitra izao dia manana eo anoloany saha tsy manam-petra hohalalinina. Manana ny fanalahidy izay hamoha ho azy ny trano firaketana manontolo amin'ny haren'ny tenin'Andriamanitra izy.”

“Ny siansan'ny fanavotana no siansan'ny siansa rehetra; ilay siansa izay ianaran'ny anjely sy ny faharanitan-tsaina rehetra any amin'ireo tontolo tsy lavo; ilay siansa izay mahasarika ny sain'ny Tompontsika sy Mpamonjintsika; ilay siansa izay miditra ao amin'ily fikasan'Ilay Tsy Manam-petra, izay nokolokoloina tao an-tsainy—‘izay nafenina tamin'ny fahanginana hatramin'ny andro mandrakizay’ (Romana 16:25, R.V.); ilay siansa izay hianaran'ireo navotan'Andriamanitra mandritra ny taona tsy manam-pahataperana. Ity no fianarana ambony indrindra azon'ny olombelona irosoana. Tahaka ny tsy ahafahan'ny fianarana hafa rehetra manao azy, dia hampahavelona ny saina sy hanandratra ny fanahy izy.”

“Ny hatsaran’ny fahalalana dia izao: ny fahendrena manome aina ho an’izay manana azy.’
‘Ny teny izay lazaiko aminareo,’ hoy Jesosy, ‘dia fanahy sy fiainana.’ ‘Ary izao no fiainana mandrakizay, dia ny hahalalany Anao, Ilay hany Andriamanitra marina, sy Izay nirahinao, dia Jesosy Kristy.’ Mpitoriteny 7:12; Jaona 6:63; 17:3, R.V.”

Ny hery mahary izay niantso ireo tontolo ho eo amin’ny fisiana dia ao amin’ny tenin’Andriamanitra. Io teny io no mampita hery; miteraka aina izy. Ny didy rehetra dia teny fikasana; raha eken’ny sitrapo ka raisina ao amin’ny fanahy, dia mitondra miaraka aminy ny ain’Ilay Tsy Manam-Petra. Manova ny toetra izy ary mamorona indray ny fanahy araka ny endrik’Andriamanitra.

Ny aina omena toy izany dia tahirizina amin’izany fomba izany koa. “Ny olona hivelona amin’ny teny rehetra izay aloaky ny vavan’Andriamanitra” (Matio 4:4).

“Ny saina, dia ny fanahy, dia aorina sy tanjahana amin’izay haniny; ary anjarantsika no mamaritra izay hamelomana azy. Eo anatin’ny fahefan’ny tsirairay ny mifidy izay lohahevitra hibahana ao an-tsaina sy hamolavola ny toetra. Momba ny olombelona rehetra izay nahazo tombontsoa hanatona ny Soratra Masina, dia hoy Andriamanitra: ‘Nosoratako ho azy ny zava-dehibe amin’ny lalàko.’ ‘Miantsoa Ahy, dia hovaliako ianao, ary hasehoko anao ny zavatra lehibe sy mahery, izay tsy fantatrao.’ Hosea 8:12; Jeremiah 33:3.”

“Miaraka amin’ny tenin’Andriamanitra eo an-tànany, ny olombelona rehetra, na aiza na aiza no ametrahana ny anjarany eo amin’ny fiainana, dia mety hanana fiombonana tahaka izay hofidiny. Ao amin’ny pejiny no ahafahany mifampiresaka amin’ny mendri-kaja indrindra sy tsara indrindra amin’ny taranak’olombelona, ary mihaino ny feon’Ilay Mandrakizay raha miteny amin’ny olombelona Izy. Raha mandinika sy misaintsaina ireo lohahevitra izay ‘irin’ny anjely hozahana’ (1 Petera 1:12) izy, dia mety hanana ny fiombonan’izy ireo. Mety hanaraka ny dian’ily Mpampianatra avy any an-danitra izy, ary hihaino ny teniny tahaka ny tamin’Izy nampianatra teny an-tendrombohitra sy teny an-tsaha ary teny amoron-dranomasina. Mety hitoetra eto amin’izao tontolo izao ao anatin’ny rivo-piainan’ny lanitra izy, ka hizara amin’ireo malahelo sy alaim-panahy eto an-tany eritreritra feno fanantenana sy faniriana ny fahamasinana; ary ny tenany kosa hanakaiky hatrany, hanakaiky hatrany kokoa, ho amin’ny fiombonana amin’Ilay Tsy Hita maso; tahaka ilay fahiny izay niara-nandeha tamin’Andriamanitra, ka nanatona hatrany, nanatona hatrany kokoa ny tokonan’ny tontolo mandrakizay, mandra-pisokafan’ny vavahady, ka hidirany ao. Tsy ho hitany ho vahiny ny tenany. Ny feo hiarahaba azy dia ny feon’ireo masina izay, na dia tsy hita maso aza, no mpiara-dia taminy teto an-tany—feo izay nianarany novahana sy notiaviny teto. Izay velona tao amin’ny fiombonana tamin’ny lanitra tamin’ny alalan’ny tenin’Andriamanitra, dia hahita ny tenany ho ao an-trano ao anatin’ny fiombonan’ny lanitra.” Education, 123–127.